

VOIESC SI VEI PUTI

	Cap.	Dist.
Pe anu	128	152
Pe șese luni	64	76
Pe trei luni	32	38
Pe ună lună	11	—

Unu exemplar 24 par.

Pentru Parisu pe trimestru fr. 20 —
Pentru Austria „ for. 10-va.

ROMANULU

LUMINEZĂ-TE SI VEI FI

Abonamentul în București, Pasagiul Român No. 1. — În districte la corespondenții ziarului și prin post. La Paris la D. Darras-Hallegrain, rue de l'ancienne Comedie, Nr. 5. Administratoarele ziarului D. Gr. P. Serrurie.

ANUNCIURILE
linia de 30 litere — 1 — leu.
Inserțiuni și reclame, lin. 5 — „

Redacțiunea, Strada Academiei No. 20. — Articolele trimise și nepublicate se vor arde. — Gerante răspundătorii LAZAR VLAȘCEANU.

București 13 Cuptoriu.

Monitoriul de astăzi publică Constituțiunea, votată, în ședința de la 29 Iunie în unanimitate de Adunare, sancționată și promulgată de Domnitoriu. Reproducem și noi această lege, d'astăzi înainte pactu fundamentale alu țării noastre, și care ne scapă definitiv de odiosul regime alu Statutului din 2 Iuliu 1864.

Una din dispozițiunile acestei Constituțiuni este libertatea presei, și desființarea cauționamentului, alu avertismentelor și alu tuturor pecatelor ce a adus asupra presei, ca și asupra țerei întregi, domnia lui Coza. D'astăzi înainte ziarele potu eși fără autorizare prealabilă, fără cauționament, fără nici una din acele condițiuni cari suntu pedice ucidețorie ale libertății cuvintului.

Prin urmare acele ziare cari au cauțiuni depuse, le potu reclama îndată.

Numai avemu nici uă scire din afară. Ziarele cari ne sosesc astăzi din străinătate suntu cu trei zile anterioare ultimelor noastre nuvele telegrafice. Ele nu ne addeu prin urmare nimic nou de cătu ore cari explică asupra luptelor urmate, și aprehensiunilor la prima scire despre cederea Veneției. Fia-care caută a ghici rezultatele mediațiunii Franciei. — Fi-vor ele favorabili păcii seú nu? Primi-vor Italia și Prusia armisteliul și intra-vor în negociațiuni? — Da, credu unele; nu, dicu altele. În ce privește în special pe Italia mai tote simțu însă că pozițiunea este dificilă. A încheia pacea după d'astăzi învingere, a dobândi Veneția nu prin arme, nu prin autoritatea sea propriă fia chiaru pe calea negociațiunilor, ci prin influința unei puteri străine, este unu lucru de natură a împucina prestigiuu puterii italiene. Impresiunea această se resimte chiaru în cuvintele acelor ce susțină că Italia va face ce va voi Francia. Alți merge însă mult mai departe în credința opusă. Ei afirmă că Italia nu va primi nici cumu propunerile făcute de Austria, fără mai întâi a se concerta cu Prusia. Această a fost și părerea noastră. „Italia, dice unu corespondente alu *Independenței Belge*, este atât de multu îngăgăiată către Prusia, în cătu este obligată a subordina primirea sea acelei a cabinetului din Berlin. Cederea Veneției către Francia n'ar schimba în nimic atitudinea sea. La Florenza, se pare că presimțiam ce s'a întâmplat, căci la 4 Iuliu încă guvernul a declarat prin ziarele sele că dacă Austria spre a trimite armata sea în Boemia, ar deserta Veneția, Italiani ar urmări-o cu spăta în spate până suptu zidurile Wienei, căci Italia și-a legat destinările d'ale Prusiei, în învingere cași n' victoria. Ingajamintele Italianilor suntu cunoscute de imperatulu Napoleone, și ele suntu astu-fel în cătu, dacă Prusia n'ar primi armisteliul, Italiani nu potu lua altă otărare. Dacă Italia ar fi voit se-și calce promisiunile, ar fi putut dobândi Veneția, înainte de începutul resbelului. Această particularitate este de natură a explica conduita ulterioare ce regele Victor Emmanuele va observa.

Intrebarea este acumu dacă prevederile d'această natură se vor realiza, seú dacă din contra, puternica inter-

venire a Franciei va învinge tote pedicele și va restabili pacea? — Evenimintele voru răspunde la această întrebare, căci, precumu amu mai disu și eri, este anevoiă a ne pute oriinta în amestecărura, aparinte celu pucinu, ce se produce în mersul afacerilor europiane. Așteptăm daru sciri cari se ne anunțe acele evenimente, se ne de soluțiunea problemelor.

Articulul urmatoriu din *Ost-Deutsche-Post*, scrisu a doua zi după bătălia de la Koenigsgratz, spune ce simțiminte a produsu acestu desastru la Wienu.

„Amu preferi se simu în spitalul garisonil printre cei răniți și se lăsam se ni se taia degetele, mai bine de cătu se trebuiescă se scriem cu uă miserabile penă pe această blăstemată chărta nesce lucruri pe cari credem că n'ar fi trebuitu se le vedem. Austrii! Austrii! Suntu optu zile, de cându eram încă plină de încrederea ce uă causă justă inspiră apărătorilor ei, eram încă plină de încredere în puterea unei armate vigurose și intusiaste. Astăzi peptulu teú e acoperit de rane large, și inemicul posedă Boemia, mărgăritarul monarchiei!

„Visăm? Nu, totu e realitate, realitate atroce. Amu fostu bătăia de Prusiani! Și pentru ce? Această învingere era ore necesară? Daru mai bine se tăcem. Preferim se acoperim larga rană a ănimelor noastre și se ascundem durerea noastră. Se aretam uă faciă veselă, se suridem sub lacrimile noastre. Totu nu e perditu încă. Nu, totu nu e perditu încă!

„După calculele noastre, trei sau patru corpuri de armată neatinse trebuie se fia încă intrunite sub comandamentul lui Benedek. Dacă cele-l-alte corpuri se voru concentra și se voru intruni cu aceste, vomu ave încă una din armatele cele mai înfricoșate pe cari le numeră istoria militară modernă. Daru puterile inemicului sunt de asemenea înfricoșate, căci va trebui se renunțăm în fine la sistemul de a exagera puterile noastre precumu a făcutu o căte-va foie publice, pentru a rani-ma vitezia compatrioților nostri. Curgăsiul, spiritulu militar alu armatei austriace este încă neatinsu. Armata aspiră la momentele cându va putea se stergă învingerile ce a suferit. Daru comandamentul care ru numu s'hravură daru trebuie se fia încă încredințat la nesce maae celu pucinu atât de dibaci ca ale adversarilor nostri.

„Este ore așa? Noi nu ne vomu aventura a responde la această. Se facem uă observațiune numai; cându comitele Giulay sta la îndouălelă atât de multu, pină cându bătălia de la Magenta veni de-lu surprinse, amicii sei căutau se-lu scuse, pretindend că elu n'ar fi fostu independent, că primia ordine de la Wienu care-lu incurcau în operațiunile sele etc. Nu scim dacă astă de pe urmă alegațiune era esactă. Daru cea ce scim, este că d'astă dată generaciul primariu dispune de puteri nelimitate. Independente ca pucini generari din istoria Austriei, pe generalissime cade totă responsabilitatea evenimintelor.

Monitoriul prusian publică telegrama următoră, din Horvitz, cu data 4 Iuliu:

„Unul din momentele cele mai mișcătoare din marea zi de eri a fostu acela cându Regele s'a întelnit pe câmpulu de bătăia cu fiul seú principele regale: astă întelnire a avut locu după

8 ore seéra, cându armata silesiană, sub ordinile principelui regale, reușise a ocoli și a înfringe aripa dreptă a inemicului. După demonstrațiunile cele mai afectuoase, Regele d' de fiul seú, chiaru pe câmpulu bătăliei, ordinea: Pentru meritu!

Florenza, 5 Iuliu. — Ziarele consideră propozițiunea austriacă ca uă viclenie pentru a isola pe Prusia și a relua pe urmă ostilitățile contra ei.

Italia nu se va asocia la aceste; ea va rămâne fidele causei naționale pină la sfirșit; cesiunea și retrocesiunea Veneției ar fi uă violațiune a dreptulu naționale și uă supunere la străinu.

Italia nu va datora Veneția de cătu propriilor sele arme.

D. Ricasoli, la întorcerea sea la Florenza, a felicitat pe ministrulu prusian.

Clubulu a rădicat drapelulu prusian.

(*L'Independence Belge*, din 7 Iuliu.)

Din 244 alegeri prusiane cunoscute pină acumu, sunt 85 progresiste, 36 deputați din centru stângu, 76 conservatori, 20 poloni și 2 vechi liberali.

La Berlin toți deputații cei vechi au fostu realeși fără excepțiune. De sicuru că majoritatea va fi a progresistilor. În presința victoriilor armatei prusiane, ei nu sunt dispuși a discuta cesiunea reorganizațiunii militare. Daru sunt bine decisi a cere guvernulu se recunoască formale dreptulu bugetar alu Camerei, și a-lu îngagia se nu adauge în bugetu nici uă cheltuielă care n'ar fi obținut suptiunea ambelor Camere.

(*L'avenir National* din 6 Iuliu.)

CAROLU I.

DIN GRĂȚIA LUI DUMNEZEU ȘI AOINȚA NAȚIONALĂ
DOMNUL ALU ROMANILORU

La toți de faciă și viitori sănătate:

Adunarea generală a României a adoptat în unanimitate și Nuoi sancțiunăm ce urmă:

CONSTITUȚIUNE

TITLULU I.

Despre teritoriulu Român.

Art. 1. Principatele-Unite-Române constituie unu singuru Statu indivisibilu, subu denumire de România.

Art. 2. Teritoriulu României este nealienabilu.

Limetele Statulu nu pot fi schimbate sau rectificate, de cătu în virtutea unei legi.

Art. 3. Teritoriulu României nu se potu colonisa cu populațiuni de gintă streină.

Art. 4. Teritoriulu este împărțit în județe, județele în plăși, plășile în comune.

Aceste divisiuni și sub divisiuni, nu pot fi schimbate sau rectificate decât prin o lege.

TITLULU II.

Despre drepturile Romanilor.

Art. 5. Romanii se bucură de libertatea consciinței, de libertatea în ommentului, de libertatea presei, de libertatea intrunirilor.

Art. 6. Constituțiunea de faciă și contra alte legi relative la drepturile politice, determină, cari sunt osebitu de calitatea de Român, condițiunile necesarii pentru exercitarea acestor drepturi.

Art. 7. Inșurirea de Român se dobândesce, se conservă și se perde potrivit regulilor statornicite prin legile civile.

Numai streinii de ritulu creștine pot dobândi împământenirea.

Art. 8. Impământenirea se dă de puterea legislativă.

Numai împământenirea asemănă pe streinu cu Romanulu pentru exercitarea drepturilor politice.

Art. 9. Romanulu din ori-ce Statu fără privire către locul nascerei sele dovedind lepădarea sa de protecțiune

nea streină, potu dobândi de îndată exercitarea drepturilor politice prin unu votu alu corpurilor legiuitoare.

Art. 10. Nu esista în Statu nici o deosebire de clasă. Toți romanii sunt egali înaintea legii și datori a contribui fără osebire la dările și sarcinile publice.

Ei singuri suntu admisibili în funcțiune publice, civile și militare.

Legi speciale voru determina condițiunile de admisibilitate și de înaintare în funcțiunile Statulu.

Streinii, nu potu fi admisi în funcțiuni publice, de cătu în casuri excepționale și anume statornicite de legi.

Art. 11. Toți streinii aflători pe pământulu României, se bucură de protecțiunea dată de legi persoanelor și averilor în genere.

Art. 12. Tote privilegiile, scutirile și monopolurile de clasă, suntu oprite pentru totu-d'aua, în Statulu Român.

Titlurile de nobleță streină, precumu principii, grafi, baroni, și alte asemenea, ca contrarii vechiulu așezamintu alu țerei, suntu și remaineadmise în Statulu Român.

Decoratiunile streine, se voru purta de Romanii numai cu autorizarea Domnului.

Art. 13. Libertatea individuală este garantată.

Nimeni nu potu fi urmăritu de cătu în casurile prevădute de legi și după formele prevădute de ea.

Nimeni nu potu fi opritu sau arestatu afară de casulu de vină veghiată, de cătu în puterea unui mandat judecătorescu motivat și care trebuie se fia comunicat la momentul arestării sau celu multu în 24 ore după arestațiune.

Art. 14. Nimeni nu potu fi sustras în contra voinței sele de la judecătoria ce-l dă legea.

Art. 15. Domiciliulu este neviolabilu. Nici o visitare a domiciliulu nu se potu face de cătu în casurile anume prevădute de legi și potrivit formelor de ea prescrite.

Art. 16. Nici o pedepsă nu potu fi înființată, nici aplicată de cătu în puterea unei legi.

Art. 17. Nici o lege nu potu înființa pedepsa confiscării averilor.

Art. 18. Pedepsa morții nu se va putea reinființa, afară de casurile prevădute în Codulu penalu militaru în timp de resbelu.

Art. 19. Proprietatea de ori-ce natură, precumu și tote creanțele asupra statulu, suntu sacre și neviolabile.

Nimeni nu potu fi espropriat decât pentru causă de utilitate publică legalmentate, constatată, și după o dreptă și prealabilă despăgubire.

Prin causă de utilitate publică urmăză a se înțelege numai comunicațiunea și salubritatea publică, precumu și lucrările de apărarea țerei.

Legile existente privitoare la alinierea și lărgirea stradelor de prin comune, precumu și la malurile apelor ce curgu prin, sau pe lângă ele rămân în vigore.

Legi speciale voru regula procedura și modul expropriatiunii.

Libera și nelimpedecata întrebunțare a rurilor navigabile și flotabile, a șoselelor și alor căi de comunicare este de domeniulu publicu.

Art. 20. Proprietatea dată țeranilor prin legea rurală și despăgubirea garantată proprietarilor prin acea lege nu voru putea fi nici odată atinse.

Art. 21. Libertatea consciinței este absolută.

Libertatea tuturilor cultelor este garantată întru cătu însă celebrațiunile lor nu aduce uă atingere ordinii publice sau bunelor moravuri.

Religiunea ortodoxă a resăritului este religiunea dominantă a Statulu român.

Biserica ortodoxă română este și rămâne neatârnată de ori-ce chiriarchie streină, păstrânduși însă unitatea cu biserica ecumenică a resăritului în privința dogmelor.

Afacerile spirituale, canonice și disciplinare ale bisericii ortodoxe Române

se voru regula de o singură autoritate sinodală centrală, conformu unei legi speciale.

Mitropoliții și episcopii eparhioși ai bisericii ortodoxe române sunt alesi după modul ce se determină prin o lege speciale.

Art. 22. Actele Statulu civilu sunt de atribuțiunea autorității civile.

Intocmirea acestor acte va trebui se procedă în totu d'aua benedecțiunea religioasă care pentru căsătorii va fi obligătoare, afară de casurile ce se voru prevedea prin anume legi.

Art. 23. Învețământulu este liberu. Libertatea învețământulu este garantată întru cătu exercitiulu ei nu aru atinge bunele moravuri sau ordinea publică.

Represiunea delictelor este regulată numai prin lege.

Se voru înființa treptat, școli primare în tote comunele României.

Învețatura în școlile Statulu se dă fără plată.

Învețatura primară va fi obligatorie pentru tinerii Români, pretutindeni unde se voru afla institute școli primare.

Uă lege specială va regula totu ce privește învețământulu publicu.

Art. 24. Constituțiunea garantăză tuturor libertatea de a comunica și publica ideile și opiniunile lor prin grai prin scris și prin presă, fie-care fiindu răspundător de abuzulu acestor libertăți în casurile determinate prin Codicele penal, care în această privință se va revisui și completa, fără însă e se putea restringe dreptulu în sine, sau a se înființa o lege excepțională.

Delictele de presă suntu judecate de juriu.

Nici censura, nici o altă mesură preventivă pentru aparițiunea, vinderea sau distribuțiunea ori-carei publicațiuni nu se va putea reinființa.

Pentru publicațiuni de jurnale nu este nevoie de autorizatiunea prealabilă a autorității.

Nici o cauțiune nu se va cere de la ziaristi, scriitori, editori, tipografi și litografi.

Presă nu va fi supusă nici odată sub regululu avertismentulu.

Nici unu jurnal sau publicațiune nu va putea fi suspendate.

Autorulu este răspundător pentru scrierile sele, era în lipsa autorulu suntu răspundători seú girantulu seú editorulu.

Veri ce jurnal trebuie se aibă un girant responsabil care se bucare de drepturile civile și politice.

Art. 25. Secretulu scrisorilor și alu depesierilor telegrafice este neviolabilu.

Uă lege va determina responsabilitatea agenților guvernulu pentru violarea secretulu scrisorilor și depesierilor încredințate postei și telegrafulu.

Art. 26. Romanii au dreptulu d'a se aduna pacinici și fără arme, conformându-se legilor cari regulăză exercitarea acestui dreptu, pentru a tracta totu felulu de cesiuni; întru această nu este trebuință de autorizatiune prealabilă.

Această dispozițiune nu se va aplica și intrunirilor în locu deschis, cari suntu cu totul supuse legilor politienesce.

Art. 27. Romanii au dreptulu a se asocia, conformându-se legilor cari regulăză exercitiulu acestui dreptu.

Art. 28. Fie-care are dreptulu d'a se adresa la autoritățile publice prin petițiuni subscrise de către una sau mai multe persoane, neputându însă petițiunea de cătu în numele subscrișilor.

Numai autoritățile constituite au dreptulu de a adresa petițiuni în nume colectiv.

Art. 29. Nici o autorizatiune prealabilă nu este necesară pentru a se exercita urmări contra funcționarilor publici pentru factele administrațiunii lor, de părțile vetamat, rămându încă neatinsă regulile speciale statornicite în privința ministrilor.

Casurile și modul urmării se voru regula prin anume lege.

Dispoziții speciale în condicele penal voru determina penalitățile prepuțitorilor.

Art. 30. Nici un Român fără autorizațiunea guvernului nu pōte intra în serviciul unui Statu fără ca însuși prin acesta să-și pōrdă naționalitatea.

Estradarea refugiaților politici este oprită.

TITLUL III

Despre puterile Statului.

Art. 31. Tōte puterile Statului emană de la națiune care nu le pōte exercita decât numai prin delegațiune și după principiile și regulile aședate în Constituțiunea de față.

Art. 32. Puterea legislativă se exercită colectiv de către Domn și reprezentatiunea națională.

Reprezentatiunea națională se împarte în două Adunări:

Senatul și Adunarea Deputaților.

Orice lege cere învoirea a cătoru trele ramuri ale puterii legiuțitoare.

Nici o lege nu pōte fi supusă sancțiunei Domnului de cătu după ce se va fi discutată și votată liber de majoritatea ambelor Adunări.

Art. 33. Inițiativa legilor este dată fie căreia din cele trei ramure ale puterii legislative.

Totuși ori-ce lege relativă la veniturile și cheltuelile Statului s'au la contingentul armatei, trebuie se fie votată mai întâiu de Adunarea deputaților.

Art. 34. Interpretatiunea legilor cu drept de autoritate, se face numai de puterea legiuțitoare.

Art. 35. Puterea executivă este încredințată Domnului, care o exercită în modul regulat prin Constituțiune.

Art. 36. Puterea judecătōrescă se exercită de Curți și Tribunale. Hotăriri și sentințele lor se pronunțiu în virtutea legii și se executu în numele Domnului.

Art. 37. Interesele esclusive județene sau comunale se regulăză de către consiliurile județene sau comunale după principiile aședate prin Constituțiune și prin legi speciale.

CAPITOLUL I

Despre reprezentarea națională.

Art. 38. Membri amândoror Adunărilor reprezintă națiunea, ăra nu numai județul sau localitatea care i-a născut.

Art. 39. Ședințele Adunărilor sunt publice.

Cu tōte aceste fie-care Adunare se formăză în comitetu secretu, după cerea președintelui sau a dece membri.

Ea decide în urmă cu majoritate absolută decă ședința trebuie redeschisă în publicu asupra aceluiași obiectu.

Art. 40. Fia-care din Adunări verifică titlurile membrilor săi și judecă contestațiunile ce se ridică în această privință.

Art. 41. Nimeni nu pōte fi totu-ă datu membru al uneia și al celei-alte Adunări.

Art. 42. Membrii uneia sau celei-alte Adunări numiți de Guvern intru funcțiune salariată, pe care o primesc, încetăză de a fi deputați și nu-și reiau exercitiul mandatului lor de cătu în virtutea unei nouă alegeri.

Art. 43. Aceste dispozițiuni nu se aplică ministrilor.

Art. 44. Legea electorală determină incompatibilitățile.

Art. 45. La fia-care sesiune, Adunarea deputaților își numesc președintele, vice-președintele și compunc biroulul său.

Art. 46. Senatul alege din sinul său Vice-Președintu și pe cel duoi Membri ai Biroulului său.

Art. 47. Ori-ce rezoluțiune este luată cu majoritatea absolută a sufragelor, afară de cea ce se va statornici prin regulamentele Adunării în privința alegerilor și presentațiunilor.

In casu de împărțelă a voturilor propozițiunea în deliberațiune este respinsă.

Nici una din Adunări nu pōte lua uă rezoluțiune decă majoritatea Membrilor sei nu se găsește întrunită.

Art. 48. Voturile se dau prin sculare și ședere, prin viu graiu sau prin scrutinu secretu.

Unu proiectu de lege nu pōte fi adoptat de cătu după ce s'a votat articolu cu articolu.

Art. 49. Fia care din Adunări are dreptulu de anchetă.

Art. 50. Adunările au dreptulu de a amenda și de a despărți în mai multe

părți articolele și amendamentele propuse.

Art. 49. Fia-care membru al Adunărilor are dreptulu a adresa Ministrilor interpelări.

Art. 50. Ori-cine are dreptulu a adresa petițiunii Adunărilor prin mijlocirea biroulului său a unuia din membrii sei.

Fia-care din Adunări are dreptulu de a trāmite Ministrilor petițiunile ce-i sunt adresate. Ministrii sunt datorți a da explicațiuni asupra coprinderii lor ori de căte cri Adunările ar cere-o.

Art. 51. Nici unulu din membrii uneia sau celei-alte Adunări nu pōte fi urmāritu sau prigonitū pentru opiniunile și voturile emise de dānsul în cursul exercitiului mandatului său.

Art. 52. Nici un membru al uneia sau celei-alte Adunări, nu pōte în timpul sesiunei, se fie nici urmāritu, nici arestatu în materie de represiune, de cătu cu autorizațiunea Adunării din care face parte, afară de casul de vină vedită.

Detențiunea sau urmārirea unui membru al uneia sau celei-alte Adunări este suspendată în totu timpul sesiunei, decă Adunarea o cere.

Art. 53. Fia-care Adunare determină prin regulamentului său, modul după care ea își exercită atribuțiunile.

Art. 54. Fia-care din Adunări deliberăză și iau rezoluțiunile lor separate, afară de casurile anume specificate în Constituțiunea de față.

Art. 55. Fia-care din ambele Adunări are dreptulu exclusiv, de a exercita propria sea poliție prin Președintele ei, care singuru, după incuviințarea Adunării, pōte da ordinu guardei de serviciu.

Art. 56. Nici uă putere armată nu se pōte pune la ușile sau în jurulu uneia sau alteia din Adunări, fără învoirea ei.

SECȚIUNEA I

Despre adunarea deputaților.

Art. 57. Adunarea deputaților se compune de deputați aleși în modul indicatū mai josu.

Art. 58. Corpulu electoralu este împărțitū în fia-care județ, în patru colegiuri.

Art. 59. Facu parte din întâiulu colegiu acel cari au venitū fonciarū de 300 galbeni în susu.

Art. 60. Facu parte din alu duoilea colegiu, acel cari au unu venitū fonciarū de 300 galbeni în josu până la 100 inclusiv.

Art. 61. Facu parte din alu treilea colegiu alu orașelor, comercianții și industrialii cari plătescū către Statu o dare de 80 lei.

Suntū scutiți de censu în acestu colegiu, tōte profesiunile liberale, oficierii în retragere, profesorii și pensionarii Statului.

Art. 62. Aceste trei colegiuri alegū directu:

Cele duoe d'ântēiu căte unu deputatū fia-care, ăra celū de alu treilea, precumū urmēză:

Bucuresci șese; Iași patru; Craiova, Galați, Ploesci, Focșani, Bārladū, Botoșani căte trei; Pitesci, Bacău, Brāila, Romanu, Turnu-Severinū căte duoi; ăra cele-alte căte unulu; peste totu cinci-deci și optu.

Tōte orașele unui district formēză unu singuru colegiu cu orașu de reședință.

Art. 63. Facu parte din colegiulu alu patruelea toți aceia cari plătescū o dare către Statu ori cătu de mică și care nu intră în nici una din categoriile de mai susu.

Acestu colegiu alege la alu duoilea gradū unu deputatū de districtu.

Cinci-deci de alegători numescū un delegatū.

Delegații intruniți la reședința districtului, alegū pe deputatū.

Art. 64. Censulū nu se pōte dovedi de cătu prin rolulu de contribuțiune, chitanțele sau avertismentele din partea implinitorilor de dări pe anulū încetatū și pe anulū corentu.

Art. 65. Legea electorală hotārasce tōte cele-alte condițiuni cerute de la alegători precumū și mersulu operațiunilor electorale.

Art. 66. Spre a fi eligibilū trebuie:

a) A fi Român de nascere, sau a fi primitū marea împāmētenire.

b) A se bucura de drepturile civile și politice.

c) A avea vârsta de duoe-deci și cinci ani impliniți.

d) A fi domiciliatū în România.

Legia electorală va determina inca-t pacitāțile.

Art. 67. Membrii Adunării deputaților suntū aleși pentru patru ani.

SECȚIUNEA II

Despre Senatu.

Art. 68. Membrii Senatului se alegū căte duoi de fia-care județ; unulu de colegiulu āntēiu compusū de proprietarii de fonduri rurale din județu cari au unu venitū fonciarū de trei sute galbeni celū pucinū; celū-altū de alu duoilea colegiu alu orașelor reședinte compusū de proprietarii de nemiscātōre avēndu unu venitū fonciarū de 300 galbeni în josu, conformū art. 70.

Venitulū se dovedesce prin rolurile de contribuțiune.

Art. 69. Aceste duoe colegiuri votēză separatū și alegū fie-care căte unu reprezentantū la Senatu.

Art. 70. In orașele unde nu s'arū găsi unu numerū de 100 alegători pentru a forma celū d'alū duoilea colegiu acestu numerū se va completa cu proprietarii județului, posedāndu unu venitū fonciarū între 300 și 100 galbeni, preferindu-se pururea cei mai greū impuși, și orașanii asupra proprietarilor de moși.

Art. 71. Decă între cel mai greū impuși arū fi mai mulți cu același venitū, și decă prin numerulū lor ei ar covēși pe celū cerutū pentru complectarea colegiului, eliminarea prisosului se va face prin tragere la sorți.

Art. 72. Legea electorală determină cele-alte condițiuni cerute de la alegători, precumū și mersulu operațiunilor electorale.

Art. 73. Universitățile din Iași și Bucuresci trāmite fie-care căte unu membru la Senatu, alesū de profesorii universității respective.

Art. 74. Spre a putea fi alesū la Senatu este nevoie:

1) A fi Românū de nascere sau naturalizatū.

2) A se bucura de drepturile civile și politice.

3) A fi domiciliatū în România.

4) A avea vârsta de 40 ani.

5) A avea unu venitū de ori ce natură de 800 galbeni, doveditū în modulū prevēdūtū la Art. 61.

Art. 75. Suntū dispensați de acestu censu:

a) Președintū sau Vice-președintū ai vre unei Adunări legislative.

b) Deputații cari au făcutu parte din trei sesiuni.

c) Generalii.

d) Colonelii ce au o vechime de trei ani.

e) Cei ce au fostu ministri sau agenți diplomatici ai țerei.

f) Cei ce vorū fi ocupatū în timpu de unu anu funcțiunile de Președintū de Curte, de Procurorū generalū, de consilierū la curtea de Casațiune.

g) Cei cu diplomă de doctoratū sau de licențiatū de ori-ce specialitate cari în timpu de șese ani vorū fi exercitatū profesiunea lorū.

Art. 76. Vorū fi de dreptū membri ai Senatului.

1) Moștenitorul Tronului la vârsta de 18 ani, însă elū nu va avea votū deliberativ de cătu la vârsta de 25 ani.

2) Mitropolitū și episcopii eparhioli.

Art. 77. Membrii Senatului nu primescū nici o dotațiune nici indemnitate.

Art. 78. Membrii Senatului se alegū pe 8 ani și se înoescū pe jumetate la fie care patru ani prin tragerea la sorți a unui Membru de fie-care județ.

Art. 79. Membrii eșiți suntū reeligibili.

Art. 80. La casu de disoluțiune Senatulū se renoesce în întregulū său.

Art. 81. Ori-ce întrunire a Senatului afară de timpulū sesiunei Adunării deputaților este nulă de felū.

CAPITOLUL II

Despre Domn și Ministri.

SECȚIUNEA I

Despre Domn.

Art. 82. Puterile constituționale ale Domnului suntū ereditare, în linie coborītōre directă și legitimă a Māriei Sēle Principelui Carolū I, de Hohenzollern Sigmaringen, din bărbatū în bărbatū prin ordinulū de primogenitură și cu exclusiunea perpetuă a femeilor și a coborītōrilor lorū.

Coborītōrii Māriei Sēle vorū fi crescuți în religiunea ortodoxă a rāsāritului.

Art. 83. In lipsă de coborītōri în linie bărbătōscă a Mārie Sēle Carolū I de Hohenzollern Sigmaringen, succesiunea Tronului se va cuveni celui mai în vārstă dintre frații sei sau coborītōrilor acestora, după regulile statornice în articolulu precedentu.

Decă nici unulu dintre frații sau coborītōrii lorū nu s'arū mai găsi în viață, sau ar declara mai dinainte, că nu primescū Tronulu, atunci Domnului va putea numi succesorulū său dintr'o dinasile suverană din Europa cu primirea reprezentațiunei naționale, dată în forma prescrișă de Art. 84.

Decă nici una nici alta nu va avea locu. Tronulu este vacantu.

Art. 84. La casu de vacanță a Tronului ambele Adunări se întrunescū de îndatū într'o singură Adunare, chiarū fără convocatiune, și celū mai tārđiu ptnă în optu zile de la întrunirea lorū, alegū unu Domnū dintr'o dinastie suverană din Europa occidentală.

Prezența a trei pātrimi din membrii cari compunū fia-care din ambele Adunări, și majoritatea de duoe treimi a membrilorū presinți suntū necesare pentru a se putea procedu la această alegere.

La casu cândū Adunarea nu se va fi făcutū în termenulū mai susu prescrișū, atunci în a noua și la amēdi, Adunările întrunite vorū păși la alegere ori care arū fi numerulū membrilorū presinți și cu majoritate absolută a voturilor lorū.

Decă Adunările s'arū afla disolvate în momentulū vacanței Tronului, se va urma după modulū prescrișū la Art. urmātorū.

In timpulū vacanței Tronului, Adunările întrunite vorū numi o Locotenentă Domnēscă compusă de trei persoane care va exercita puterile Domnēscū ptnă la suirea Domnului pe Tronū.

In tōte casurile mai susu aretate votulu va fi secretu.

Art. 85. La mōrtea Domnului Adunările se întrunescū chiarū fără convocatiune, celū tārđiu 10 zile după declararea morței.

Decă din întâmplare ele au fostū disolvate mai înainte, și convocatiunea lorū a fostū otārită în actulu de disolvare pentru uă epocă în urma celor 10 zile, atunci Adunările cele vechi se adună ptnă la întrunirea acelor cari au a le înlocui.

Art. 86. De la data morței Domnului și ptnă la depunerea jurāmintului a succesorului sei la Tronū, puterile constituționale ale Domnului suntū exercitate în numele popurului Românū de ministri întruniți în consiliū și sub a lorū responsabilitate.

Art. 87. Domnulu este majorū la vârsta de 18 ani impliniți.

La suirea Sa pe Tronū, elū va depune mai āntēiu în sinulū Adunărilor întrunite urmātorulū jurāmintū:

„Jurū de a păzi Constituțiunea și legile popurului Românū, d'a mātine drepturile lui naționale și integritatea teritoriului.“

Art. 88. Domnulu în viață fiindū, pōte numi uă Regență compusă de trei persoane, care după mōrtea Domnului se exercite puterile Domnēscū în timpulū minorității succesorului Tronului. Acestă numire se va face cu primirea reprezentațiunei naționale, dată în forma prescrișă la Art. 84 din Constituțiunea de față.

Regența va esecuta totu de uadatā și tutela succesorului Tronului, în timpulū minorității acestu-a.

Decă la mōrtea Domnului, Regența nu s'ar găsi numită și succesorulū Tronului ar fi minorū, ambele Adunări întrunite vorū numi uă Regență, procedāndu după formele prescrișe la Art. 48 din Constituțiunea de față.

Membrii Regenței nu intră în funcțiune de cătu după ce vorū fi depusū solemnū, înainte ambelorū Adunări întrunite jurāmintulu prescrișū prin art. 87 din Constituțiunea de față.

Art. 89. Decă Domnulu se află în imposibilitate de domni, Ministrii, după ce au constat legalmente această imposibilitate, convocū îndatū Adunările.

Acestea alegū Regența care va forma și tutela.

Art. 90. Nici uă modificatiune nuse pōte face Constituțiunei în timpulū Regenței.

Art. 91. Domnulu nu va putea fi totu-de-uadatā și șeful unu alu Statu fără consimțimēntulū Adunărilor.

Nici una din Adunări nu pōte delibera asupra acestui obiectu, decă nu vorū fi presinți celū pucinū duoe treimi din membrii cari le compunū și otārirea nu se pōte lua decātū cu duoe treimi din voturile Membrilorū de față.

Art. 92. Persōna Domnului este neviolabilă. Ministrii lui suntū respunșători. Nici unu actū alū Domnului nu pōte

avea tārte decă nu va fi contra-semnatū de unu ministru care prin acesta chiarū devine respunșătorū de acelū actū.

Art. 93. Domnulu numescū și revocă pe ministrii sei.

Elū sancțiōneză și promulgă legile. Elū pōte refusa sancțiunea sea.

Elū are dreptulu de amnistie în materie politică.

Are dreptulu de a erta sau micșora pedepsele în materi crinale; afară de cea ce se statornicesce în privirea Ministrilorū.

Elū nu pōte suspenda cursul urmārirei seu alū judecāței, nici a interveni prin nici unu modū în administrațiunea justiției.

Elū numescū seu confirmă în tōte funcțiunile publice.

Elū nu pōte crea o nouă funcțiune fără uă lege specială.

Elū face regulamente necesarii pentru esecutarea legilorū fără se pōtă vre-uadatā modifica seu suspende legile, și nu pōte scuti pe nimeni de esecutarea lorū.

Elū este capulū puterei armate.

Elū conferă gradurile militare în conformitate cu legea.

Elū va confera decorațiunea romană conformū unei anume legi.

Elū are dreptulu de a bate monedă, conformū unei legi speciale.

Elū încheiă cu Statele străine Convențiunile necesarii pentru comerciū, navigatiune și alte asemenea; însă pentru ca aceste acte se aibă autoritatea indatoritōre, trebuie mai āntēiu a fi supuse puterei legislative și aprobate de ea.

Art. 94. Legea fixēză lista civilă pentru durata fia-cării Domnii.

Art. 95. La 15 Noembre alū fia-cāru anū, Adunarea deputaților și Senatulū se întrunescū fără convocatiune, decă Domnulu nu le-ar convocațiune mai înainte.

Durata fia-cării sesiuni este de trei luni.

La deschiderea sesiunei, Domnulu espune prin unu Mesagiū starea țerei, la care Adunările facu responsurile lorū.

Domnulu pronunțiu închiderea sesiunei. Elū are dreptulu de a convoca în sesiune estraordinară Adunările.

Elū are dreptulu de a disolva ambele Adunări de uadatā seu numai una din ele.

Actulu de disolvare trebuie se conține convocatiunea alegătorilorū ptnă în duoe luni de zile și a Adunărilorū ptnă în trei luni.

Domnulu pōte amāna Adunările; ori cumū, amānarea nu pōte esceda termenulū de uă lună, nici a fi reinoită în aceeași sesiune fără consimțimēntulū Adunărilorū.

Art. 96. Domnulu nu are alte puteri de cătu acele date lui prin Constituțiune

CAP. II

Despre Ministrii.

Art. 97. Nu pōte fi Ministru de cătu celū care este Românū din nascere, seu celū care a dobnditū împāmētenire.

Art. 98. Nici unu membru alū familiei domitōre nu pōte fi ministru.

Art. 99. Decă ministrii nu ar fi membri ai Adunărilor ei potū lua parte la desbaterea legilorū, fără a avea însă și dreptulu de a vota.

La desbaterea Adunărilorū prezența celū puținū a unui Ministru e necesară.

Adunările potū esige prezența Ministrilorū la deliberațiunile lorū.

Art. 100. In nici unu casu ordinulū verbalū sau inscrișū alū Domnului nu pōte apăra pe unu Ministru de respundere.

Art. 101. Fie-care din ambele Adunări precumū și Domnulu au dreptulu de a acusa pe ministri și ai trāmite dinaintea Inaltei Curți de Casațiune și justiție, care singură în secțiuni unite este în dreptū a judica, afară de cele ce se vorū statua prin legi în ceea ce privescū exercitiulū acțiunei civile a părței lāsate și în ceea ce privescū crimele și delictule comise de Ministrii, afară de exercitiulū funcțiunei lorū.

Punerea sub acusațiune a Ministrilorū, nu se pōte rosti de cătu prin majoritate de duoe treimi a membrilorū de față.

Uă lege presentată la cea d'āntēiu sesiune, va determina casurile de responsabilitate pedepsele aplicabile Ministrilorū modulū de urmārirei contra lor, atātū în privirea acusațiunei admise de reprezentațiunea națională, cătu și în privirea urmārirei din partea părților lesate.

Acusațiunea pornită de reprezentațiunea națională contra Ministrilorū, se va susține de ea însuși.

Urmărirea pornită de Domn se va face prin ministrul public.

Art. 102. Până se va face legea prevădută în art. precedentă, Înalta Curte de Casație și Justiție, are puterea de a caracteriza delictul și de a determina pedepșa.

Pedepșa însă nu va putea fi mai mare de câtă detențiunea, fără prejudiciul casurilor anume prevădute de lege penală.

Art. 103. Domnul nu poate să erte sau să micșoreze pedepșa hotărâtă ministrilor de către Înalta Curte de Casație și de Justiție de câtă numai după cererea Adunării care iarăși pusă în acuzațiune.

CAPITULUL III.

Despre puterea judecătorească.

Art. 104. Nici o jurisdicțiune nu se poate înființa de câtă numai în puterea unei anume legi.

Comisiuni și tribunale ostra-ordinare ne se potă crea sub nici un fel de numire, și sub nici un fel de cuvânt.

Pentru întregul Stat român este o singură Curte de Casație.

Art. 105. Juriul este statornicit în toate materiile criminale și pentru delictele politice și de presă.

CAPITULUL IV.

Despre instituțiile județene și comunale.

Art. 106. Instituțiile județene și comunale sunt regulate de legi.

Art. 107. Aceste legi vor avea de basă decentralizarea administrației mai completă, și independența comunală.

TITLUL IV.

Despre finanțe.

Art. 108. Ori-ce impozit este așezat numai în folosul Statului, județului sau comunei.

Art. 109. Nici un impozit al Statului, nu se poate stabili și percepe de câtă numai în puterea unei legi.

Art. 110. Nici o sarcină, nici un impozit județen nu se poate așeza de câtă cu învoirea consiliului județen.

Nici o sarcină, nici un impozit comunal nu se poate pune de câtă cu consimțământul consiliului comunal.

Impozitele votate de consiliile județene și comunale trebuie să primescă confirmarea puterii legiuitoare și înțărirea Domnului.

Art. 111. Nu se potă statornici privilegii în materie de impozit.

Nici o excepțiune sau micșorare de impozit nu se potă statornici de câtă printr-o lege.

Art. 112. Nici un fond pentru pensuni sau gratificații în sarcina tesaurului public nu se potă acorda de câtă în virtutea unei legi.

Art. 113. În fie-care an Adunarea deputaților încheie socotelile și votează bugetul.

Tote veniturile sau cheltuielile Statului trebuie să treacă în buget și în socoteli.

Bugetul se va prezenta, totu-d-a-una cu un an înainte de punerea lui în aplicare, Adunării deputaților și nu va fi definitiv de câtă după ce se va vota de dînsa și sacționa de Domn.

Dacă bugetul nu se votează în timpul utilității, puterea executivă va îndestala serviciile publice după bugetul anului precedent, fără a putea merge cu același buget mai mult de un an peste anul pentru care a fost votat.

Art. 114. Regularea definitivă a socotelilor trebuie să fie prezentată Adunării cel mai târziu în termen de doi ani de la încheierea fie-cărui exercițiu.

Art. 115. Legile de finanțe se publică în Monitorul Oficial ca și celelalte legi și regulamente de administrațiune publică.

Art. 116. Pentru totă România este o singură Curte de Compturi.

Art. 117. Diferitele fonduri provenite până acum din case speciale și de care guvernul dispune sub diferite titluri, trebuie să fie coprinse în bugetul general al veniturilor Statului.

TITLUL V.

Despre puterea armată.

Art. 118. Totu Românul face parte sau din armata regulată, sau din miliții, sau din garda cetățenească, conform legilor speciale.

Art. 119. Militarilor nu se potă lua gradurile, onorele și pensiunile, de câtă numai în virtutea unei sentințe judecătorești și în casurile determinate de lege.

Art. 120. Contingentul armatei se votează pe fie care an.

Legea care fixă acestu contingent, nu potă avea țarie pe mai mult de cât pe un an.

Art. 121. Garda cetățenă este menținută în Statul Român.

Organizațiunea ei este regulată de o lege specială.

Art. 122. Numai în virtutea unei legi, se va putea mobiliza garda cetățenească.

Art. 123. Nici o trupă străină nu va putea fi admisă în serviciul Statului, nici ocupa teritoriul României, nici trece pe el de câtă în puterea unei anume legi.

TITLUL VI.

Dispozițiuni generale.

Art. 124. Colorile Principatelor-Unite urmează a fi Albastru Galben și Roșu.

Art. 125. Orașul București este capitala Statului Român și reședința guvernului.

Art. 126. Nici un jurământ nu se potă impune cuiva de câtă în puterea unei legi care hotărăse și formula lui.

Art. 127. Nici o lege, nici un regulament de administrațiune generală, județenă sau comunală nu potă fi îndatoritoare de câtă după ce se publică în chipul otărit de lege.

Art. 128. Constituțiunea de față nu potă fi suspendată nici în total, nici în parte.

TITLUL VII.

Despre reviziunea Constituțiunei.

Art. 129. Puterea legiuitoare are dreptul a declara că este trebuință a se supune reviziunii dispozițiunile din Constituțiune anume arătate.

După această declarațiune, citită de trei ori din 15 în 15 zile în ședință publică și primită de ambele Adunări, acestea sunt disolvate de drept și se convocă altele în termenul preșcris de art. 95.

Adunările cele noul procedu în acord cu Domnul la modificarea puncturilor supuse reviziunei.

În acestu casu Adunările nu potă delibera decât cel puțin două treimi a membrilor din cari se compun și sunt prezenți, și nici o schimbare nu se potă adopta decât nu va întruni cel puțin două treimi ale voturilor.

TITLUL VIII.

Dispozițiuni transitorii și suplimentare.

Art. 130. Din ziua punerii în vigoare a Constituțiunei de față sunt abrogate toate dispozițiunile din legi, decrete și reglemente și alte acte contrarii cu cele așezate de ea.

Art. 131. Consiliul de Stat va înceta de a exista îndată ce se va vota legea menită a prevedea autoritatea chîmătată de a 'lu înlocui în atribuțiunile sêle.

Curtea de casațiune va pronunța ca și în trecut asupra conflictelor de atribuțiuni.

Art. 132. Se vor face în cel mai scurtu timp legi speciale privitoare la obiectele următoare:

- 1) Asupra decentralizării administrative.
- 2) Asupra responsabilității ministrilor și celor alți agenți ai puterii executive.
- 3) Asupra mesurilor celor mai merite pentru a stavili abuzul cumului.
- 4) Asupra modificării legii pensiunilor.
- 5) Asupra condițiunilor de admisibilitate și de înaintare în funcțiunile administrațiunei publice.
- 6) Asupra dezvoltării căilor de comunicațiune.
- 7) Asupra exploatarei minelor și pădurilor.
- 8) Asupra fluviilor și rîurilor navigabile sau flotabile.
- 9) Asupra organizațiunei armatei, drepturilor de înaintare, de retragere, și asupra diferitelor pozițiuni ale oficerilor.
- 10) Asupra justiției militare.

Se vor revizui toate codicile existente spre a se pune în armonie cu Constituțiunea de față.

Art. 133. Nealienabilitatea pămînturilor fostilor clăcași în timpul de 20 ani prevădută prin legea rurală, este menținută.

Promulgăm această lege, ordonăm ca ea se fiă investită cu sigiliul Statului și publicată în Monitor.

Dat în București, 30 Iunie, 1866.

(L. S.)

CAROLU.

Preș. Con. de Min. și Min. de Interne, L. Catargiu.
Ministru de Finanțe, I. C. Brătianu.
— Justiție, I. Cantacuzino.
Ministru de Esterne, P. Mavrogeni.
Min. Inst. Publ. și Cultelor, C. A. Rosetti.
Ministru de Resbelu, I. Ghica.
Min. Agr. Com. și L. Publice, D. Sturza.

CAROLU I, etc.

Amu sancționat și sancționăm promulgat și promulgăm cu urmăz:

LEGE.

Extracț din procesul-verbale alu Adunării.

Art. unic. Punerea în lucrare a legii asupra vămilor, votată la 1 Iunie curent și fixată pentru 1 Iuliu viitor, se amînă pînă la 1 Augustu viitor. etc.

Prin decrete cu data 28 Iunie, sunt numiți:

D. Miltiad Costescu, în funcția de director și redactor-șef alu Monitorului Oficial, în locul d-lui Ștefan Andronicu.

D. Radu Rosetti, în funcția de director pentru afacerile esteriore la poliția capitalei, în locul d-lui Gr. Serrario, care, pentru motiv de neșănătate, a arătat că nu potă îndeplini asemenea funcțiune.

La Reforma, Ziariu din Madrid publică în 14-27 Iunie următoriu articlu scris de unul din compatrioții nostri.

ROMANIA ȘI REBELULU ÎN ORIENTE.

Propozițiunea unui Congresu european inițiat de Franța, Anglia și Rusia, nu a făcutu alta de câtă se ne dea încă o dovadă de slăbiciune negociațiunilor diplomatice și se face a dispară cu totul speranța unei regulări pacifice a cestiunilor ce amenință pacea Europei.

Astă-feliu, orizontele politicu începe a se acoperi de nori săngerați, făcându-ne se vedem trista perspectivă a luptelor celor mai crunte. Larmă și ororile resbelului, unu resbelu potă, generale și care se scime cu totul charta Europei întregi, încep a se auzi deja pe fiă-care și cu mai mare scotut. Potă că acum va și fi resunat exploziunea primei ghiulele de tunu, care cutrierându printote anghuriile betranei Europe, va servi ca preludiu alu luptei celei mari, alu terribile lupte a naționalităților ce are a sfărâma uricosa operă a reacțiunii, tratatele din 1815 și edificiul creatu pe bazea dreptului divin supstituitu cu acel alu justiției și alu independenței poporilor.

În această conflagrațiune generale, în această gigantică interpretare, în care națiunile favorite de providență și de purtarea lor bărbătescă, vor recupera locul ce reclamă drepturile lor, o națiune june, reînviată de mai alaltăieri, însă tare și vitează cându e vorba de libertățile sêle, e chîmătată și ea a lua parte pentru a-și susține și afirma cu armele în mână naționalitatea și drepturile sêle inatacabil.

Această națiune e România, lăganul elementului latinu din oriente, al cari locuitori sunt descendenții colonilor Italo-spaniole cu cari Traianu, Marele Imperator romanu, popor antică Dacia; această națiune e România ce în timpul de 16 sece știu se-și conserva naționalitatea și independența sa: e România ce în nenumerate bătălii susținu sumetă stégul libertății învingându pe puternicii sêi inemici; e în fine poporul român care în Evul Mediu, cându Turcii visau, de pe poetele fermuri ale Bosforului, la domina Europei întregi, servi de bulvardu invasiunii musulmane, înălțându cu mândria stindardul Crucii în contra aronțării semi-lume și a iataganului ce cădu prefăcut în pulbere sub piciorul sêle.

Dar ce se petrece în această parte a Europei pentru ca de asemenea și ea se manifeste astăzi cu un entuziasm atât de belicos și se face preparatiuni atât de energice pentru luptă?

Se istorisim:

Abdicațiunea prăspătă încă a ultimului Principe, evenimentu de tot cunoscut lasă tronul Românii vacante. Parisul devine îndată punctul de reuniune a unei conferințe între puterile semnătorei Convențiunii din 1858, cu

scopu de a regula cestiunea romană. În timpul ce ea petrecea timpul în discuțiuni lungi și inutile, Românii usând de drepturile lor de autonomie și libertate, alegu de cap alu lor prin sufragiu universale pe Prinpele de Hohenzollern Sigmaringen sub nume de Carolu I.

Acestu faptu pare că pentru momentu surprinse întru cătu-va pe diplomația, care mai la urmă nu avu ce face de câtă se accepteze intronarea numitului principe, fiindu așa voiața liberă și nestrămutată a unui popor de 5,000,000 de locuitori. Însă această rezoluțiune a majorității puterilor garanți fu luată nu fără ca Turcia, pe lângă protestațiunea ce făcu, se soliceze chiaru o intervențiune armată în România pentru a restatornici cu puterea vechea ordine de lucrări, cea ce Conferința nu voi se aprobeze.

Astă-felū Pôrta Otomană, negăsindu în conferință vr'ua adesiune favorabile dorinței sêle, și-ară fi pus în gându a o satisface cu ori ce preț și astăzi pare a amenința pe Românii cu formidabili trupe staționate pe malul dreptu alu Danubiului sub comanda generalulu Omer-Pașa. Necentenite preparative ce face pentru resbelu, schimbarea recinte a Ministeriului, presința acestui respectabile coru, de mai bine de 50,000, din'aintea porțelor României, toate acestea sunt destule motive pentru a înțelege planurile sêle beliciose. Eată cumu nu în vanu țiccam, sunt acum două luni, că: Cestiunea Oriintală se va rezolvi cu sânge și nu cu cernelă; etă cumu astăzi prevederile nōstre vinu a se confirma din cauza conduitei curioase a Turciei.

În adevăr, e o conduită ciudată aceea a Porței, ce voiesce a pune obstacul la liberul usu alu drepturilor ce au Românii, drepturi recunoscute de toate puterile garanți, naționalității române și cari sunt confirmate prin același tratat de Paris la care ne referim mai sus. — Această conduită e cu atât mai curioasă pe cât se observă că Turcia fanatică, pentru a urmări învechiata-i politică, nu voiesce se vedă spiritul de libertate ce astăzi se deșteptă în provinciile creștine, cumu d. e. în Serbia, Bulgaria, Montenegro, Tesalia, Epirul, Bosnia, Herzegovina etc. mînținindu în ele o fereberă de vulcanu ce într'unu momentu datu ar pută se izbucnescă astă-felū, încâtu se arunce dincolo de Bosforu cădutul și eterogenul imperiu Musulmanu.

Dar ce fundamentu justifică intervențiunea turcescă? . . . Principiile Românilor, Carolu I, chiaru din momentulu ce pusă piciorul pe teritoriul românesc, scrise Sultanulu o scrisore și mai în urmă alta asigurându-lu de respectarea tratatelor existente între ambele națiuni și aruncându asupra guvernulu de la Constantinopol totă responsabilitatea sonecinciunilor ce aru trage cu sine intervențiunea.

Această manifestațiune nu fu luată în considerațiune și Turcia perseverante în scopul sêu și doritore, potă, a-și recăștiga vechiul prestigiu ce și arogase în unu modu abuziv, insiste și proiectedă trecerea Danubiului creștindu ce înșelăciune! că România astă-și e totu așa cumu era în timpurile Fanariotilor, a acestor slugi ale străinilor? . . . Însă nu; se înșelă foarte multu creștindu această și chiaru trecându măcaru prin cugetu că se voru mai întorce acele timpuri triste în care ca plântă părăsită, furându' suculu, dulcetița și ori ce elementu de vitalitate, trăia pe spinare a sermanei țeroce, asemenea unei flori veședite și misere, gamea, așteptându se apară pe Orizonte lumina surișindă a unei zile mai favorabile și mai ferice, a căria aură se-î dea benefica și vivificantea rouă pentru a-și recăpeta astă-felū victoriunea și vigoarea după care de atata timpu suspina. Ei bine! cea și strălucită a apărăt: Românii îi vădură diorile în 1848 răsăritulu sôrelui în 1859 (5 și 24 Ianuaru) și în 1866

(1 Mai) sôrele li se arată la apogeu se de splendore și frumuseți și daru bine amu putea țice astăzi Turciloru împreună cu Dante:

„Zasitate ogni speranza, voi ch'entrate”.

Fiindu că istoria acestui popor, gloriosă epoei a libertății și a cristianismului, pozițiunea sa politică și geografică, originea sa latină, dreptul, și într'unu cuvântu interesele Europei ceru, reclamă, pretind imperiosu ca acestu popor se trăescă liberu și se fiă puternicu fiindu că e chîmătat a juca unu rolu foarte importantu, acela de a servi de barieră ambițiunilor pretențiunii ale cuceritorilor din Orient. Da, perđia Turcia ori ce speranță; căci România astăzi s'a descepatu din lărgi și ignoranță, adrobindu pentru totu-d-a-una gzele lanțuri ce o ținea în sclaviă: Ea astă-și e tare, are viața proprie și cea ce e mai multu, ideia și convingerea de justiția nobilă și sănle sale cause ce de sine singură e de ajunsu pentru ca fiu sel tot se se rădice ca unu singuru omu spre a pedepsi cu asprime pe acel ce aru îndrăsnu se le atace onôrea patriei. Vedă-se numai cumu în unu spețiu de timp atăt de scurtu a pus pe picioru de resbelu mai multe miș de 6-ment, cu toți avîd de a-șterse sângele pentru libertatea și onôrea patriei.

Trăescă România! Trăescă Carolu I! Trăescă resbelulu! strigă astăzi poporul român și aceste strigăte, expresiunea patriotismului celu mai sublim, pornindu din vărfurile Carpaților și de la termurile Prutulu, cutrieră vailo și câmpiele, satele și orașiele; face se resune de veselie șesurile Argeșulu și ale Praovei, perđendu-se într'unu frémăt prelungit și amenințatoru pe valurile spumose ale Dunării introducendu astă-felū spaimă și grôză în mișloculu inemiciloru. România doresce a fi numai a Românilor, voiesce se fiă respectată ca o națiune liberă, a doră progresulu și libertatea sa, reclamă inviolabilitatea drepturilor sale, și în fine potă și trebuie se pretinđia pentru ea considerațiunea ce merită poporele civilizate. — Pentru acestu sferșit oștirea se pune în mișcare, reservele alergă cu unu entuziasm freneticu spre a-și apăra stégurile sale, eru poporul avidu de a mînține în culme dreptul și onôrea patriei, abandonă totul pentru a îngroșia rândurile gardei naționale.

Mărețu spectaculu celu alu acestei națiuni, ce manifestă cu atata energiă dorința și simțimintele sale. Entuziasmul provocat astă-felū de o idee mare, desceptă simțiminte ce numai anima le potă înțelege, daru care nu se potă descrie în vr'ua limbă din lume ori câtă de frumoasă și de bogată ar fi.

O națiune ce dă dovedă atăt de marcate de viață și virilitate nu pere nici o dată și obține ori cându fructulu ostenelelor și sacrificiilor sale.

În unu articlu ce publicăram asupra cestiunii române față cu conferința din Paris, țiccam că: „națiunea ce voiesce se trăiescă, învinge toate obstaculele și că dacă voiesce se fiă liberă și independență, trebuie se arete că știe se și apere libertatea și independența ori câtă de mari ar fi sacrificiile ce aru costa” și ietă că astăzi România tot așa gândește și pe viitoru, suntemu sicuri, va continua a da probe că gîndește totu astă-felū. Da, fiindu o sângele lui Ștefanu celu Mare și a lui Michailu Vitelul încă circula în vinele successorilor sêi, și dacă aceia prin victoriile și viteziile lor lăsară fiiloru sêi de moștenire o patriă glorioasă și unu renume nobile și falnicu, acestia de asemenea și ei, la rândulu lor, voru sci a conserva neatacată moșia părintească și simțimintele ce impulsară pe strămoșii lor, cumu și arită că sunt vrednici de ei, adhogindu astă-felū încă o pagină brilante mai multă la istoria patriei. Da; fiindu că cauza Românilor e dreptă, nobile, sacră: e cauza Cristianismului în contra Mahometanismului, în contra Tiraniei, a Civilizațiunii în contra Ignoranței, a Rațiunii în contra Fatalismului, a Progresulu în contra Retrogradațiunii, a Libertății în contra Sclaviiei, a Luminei în contra Intunericiului și în fine e cauza Patriei, a căminulu domesticu unde și-au familia, amicii, interesele, suvenirile etc; pentru apărarea iei nu voru omite nici unu sacrificiu, nici chiaru acel alu vieții, căci cași Orașiu înțelegu și simpsescu că:

„Dulce et decorum est pro patria mori”.

— Deși foarte departe de patria sa

celi în serie aceste linii, cu toate acestea într-o mică parte de desmițare amărea, iubirea și puternicile legături ce-l unesc cu ea, cu cea patriă dulce unde priimi fragedele desmițări ale lăcașului domestic și simpatiile amicilor și ale persoanelor ce-l-a înconjurat în timpul dezvoltării sale și i-a îndreptat primii pași pe calea victoriei. Astăzi-felul, deși în uță teră poetică cași a sea, și cu totă ospitalitatea frățească ce a găsit în ea, pentru care nici un dată va pute fi vrednică a mulțami, cu toate acestea anima sa e cu voi, Români, și ve învidiă mult, căci cu voi împreună aștu dori se împartă bucuria și intrinsecă, satisfacțiile și suferințele, gloria și mahnirea, viața și moartea. — Nefiindu-mi dat, însă, a satisface această via dorință a sufletului meu, priimiți cel puțin uă cordiale salutare și speranța în victoriă și triumful întreprinderii voștre. Acastă salutare va fi, sântu sigur, și acea a unui popor de 16,000,000, a națiunii spaniole întregi, ce cași noi numeră în istoria sa pagini de doli și de gloriă foarte analoge cu ale istoriei patriei noastre.

Priimiți-o daru în numele acestui noble și eroicului popor ce, în Numantia și Sagunto, în Lepanto și Tolosa, în

Grenada și Sevilla, rădica la atăta înaltime valoarea și fama fiiloru s-e luptind pentru libertate și independență, în numele acestui popor a lui Viriatu și Pelayo, a lui Cidu și a marilor Alfonsi, a lui Gusmanu celu Bunu și alți eroi ce dederă patriei lor atăta fală și splendoro. Ei sciură se sacrifice veția lor și a fiiloru preferindu mai bine a muri încoronat de gloriă de cătu a trăi ca sclavi, subjugat de străini. Imitați-l daru, căci ei sântu frații voștri mai mari, în vinele voștre circula același sânge, sunteți fi ai acele-ast mame și întocmai ca ei, ați dat și voi lumii ne-numerate probe de viteziă și abnegațiune. Astăzi a sosit momentul în care suntemu chemat din nou a ne recomanda Europei ca uă națiune viuă și virșnică, și că în adeveru merităm încrederea puterilor ce ne-au garantat naționalitatea noastră. Se nu ne îndoiim daru de triumful cauzei noastre, căci ea e justă și sântă se fimu incredințiat că avind uă conștință dreptului nostru vomu fi tari și nebiruți. Se ne preparăm și se fimu gata la tôte.

Preparatevi dunque od alu viaggio Ed alla pugna, e alla vittoria ancora.

A. Vizană.

Domnule Redactor!
In foia D-v. stimabilă din 25 Iunie este imprimat unu articolu a D-lui Pantazi Ghica, în care se citeză numele meu. Va rog Domnule Redactor se bine-voit a da locu următoarelor rânduri în viitorul număr a foiei D-v. dreptu câte-va cuvinte de răspuns.

Bine voit a primi, D-le Redactoro încredințarea osebitei mele considerațiuni.

București 28 Iunie 1866.

E. Rosenthal.

Dacă amu făcutu ôre-cari observațiuni relative la ruina templului israelit — pe care observațiuni, ca unu bărbat de onore nici de cumu nu le tăgăduiesc, — nu mi-a trecut de locu în gându d'a bănui cătu și de puțin binefăcătorea instituțiune la gardei cătățenești. Atătu eu, cătu și coreligionarii precumu și flă-care cătățeanu înțeleptu, recunosc cu mulțumire zelulu celu nobilu și activitatea ce a dezvoltat uă guarda cătățeneșcă și mai cu sémă stimabilulu ei comandant D-nul Pantazi Ghica în zilele dintre 18 și 22 a lunei corente, și că se cuvine mulțumire numai silințelor, ei enesgice, că s'a înlăturat unu pericolu mai mare, care a amenințat u parte a populațiunii.

Acele observațiuni priveau prin urmare, cumu se înțelege de la sine nu

mai pe v'o căși-va indivizi, caril facu parte din niste elemente, ce nu facu de locu onore unei instituțiunii așa de frumoșe ca a gardei cătățenești și cari se potu considera numai ca niste ômeni cărora legile țerei nu le da dreptalu și facultatea d'a fi priimiți în asemenea instituțiune.

Esistența unor asemenea elemente nu o va putea contesta nici D. Pantazi Ghica.

Insă junel instituțiunii a Guardei cătățenești, dorescu prosperitatea cea mai bună, și me folosescu de ocaziune d'a exprima în publicu înalta mea stimă personală onor. D-nu Pantazi Ghica.

E. Rosenthal.

În numele multora.

de închiriat la Filaret

O casuță cu pivniță și grădină avind 95 pomu roditori, Filaretu în potrivă de D. Brătianu No. 18 a întreba.

No. 326 3-2q.

de vindare din cauza plecării în străinătate O MAȘINA STABLA cu abur, de putere a 4 cai, ce se pôte întrebuința pentru a transmite mișcarea la totu felulu de mașine și mai cu sémă pentru serviciulu poverilor. A se adresa în strada Mihai Vodă No. 2.

de închiriat estenu Din cauza pl. căru unu apartamentu de 5 odăi mobilat, cu niș și cameră de slugi. Podu Mogoșei de la Mianisterulu din afară în jos a 4 casu No. 188 întreba susu. No. 327 3-2q

de vindare Unu Calu de călărie, Caea Sporer în dosul Bărăției No. 9.

SA PERDUTU. În sera de 25 spre 26 corderei, sau perdutu prin prejurulu Pieței Sf George, trei chei de la o case de feru, legate cu unu lanțor și unu gâtanu verde. Cine le va fi găsit este rugat a le aduce la Cafenea de la Hanulu lui Simion și va primi de la antreprenoru deosebitu de mulțumire și o recompensă No. 286. 2-2q.

MIȘCĂRILE PORTULUI BRĂILEI			
BURSA VIENEI		BRĂILA 25 Iunie	Băr.
29 Iunie			
Metalice	52	Grău ciacăr calita. I, chila lei. 225-240	Corăbi sos. încarc. 3
Naționale	59 75	" " " II, " " 190-200	" " " " " " 4
Lose	73 90	" " " " I, " " 150-172	" " " " " " 11
Creditulu	772	" " " " II, " " " "	" " " " " " 1
Acțiun. bănești 135 90		" " " " " " " " " "	Vapore sosite 2
London	132 50	Secara	" " " " " " " " 3
Argintu	137	Porumbu	" " " " " " " " "
Ducași	6 28	Orđu	" " " " " " " " "
Silber în Mărf. —		Ovăđu	" " " " " " " " "
		Meiu	" " " " " " " " "
		Rapița	" " " " " " " " "
			80-84

CASCAVALU DE PENTELEU

MAGASINULU IOAN ANGELESCU

(Calea Mogoșoe vis-a-vis de Palatu în Colțu.)

Subtu semnatura înștințedă inalta noblime și onor. publicu că mi-au sosit uă 2-lea transportu de cascavalu adevăratu de Penteleu (caci nu totu munții Carpaților se numesc Penteleu) din cășările mele calitatea cărua este multu mai bună de cătu din primul transportu.

De vândare și la d-nu Ion Martinovits, hanulu Șerban Vodă, la d-lu Ion Ovesa hanulu Greci la Cănele Negru și Păun Popescu hanulu Zlătari.

I. ANGELESCU.

MEDICAMENTE FRANCESE RENUMITE III
Preparate de GRIMAULT și C^e, Pharmaciani A. S. I. principele Napoleon
1, rue de la Feuillade, à Paris.
DEPOL GENERALU PENTRU LAMBELE PRINCIPATE IN BUCUREȘTI LA
D. A. PLECKER vis-a-vis de Passage. Filiala la D. F. Răsdörfer și D. H. Binder.
la Iași la D. Mihăilinic. Galați la D. Cătușkeski. Craiova la D. Pohl. Brăila la D. Șermeli.

PHOSPHATU DE FERU DE LERAS
Pharmacutu, doctoru în științe.

Nu există nici unu medicamentu ferruginosu mai însemnat de cătu Phosphatu de feru licidulu alu lui Leras, doctoru în științe. Astu-felul în cătu tôte celebritățile medicale din lume, l-au adoptat cu rivă cum nu s'a mai vedutu essemplu în analele științei. Fetele palide, durerile de stomacu, digestiunile anevoioșe, anemia, convalescențele grele, etatea critică, perderile albe, nerregularitatea soro-culu la dame, frigiditate, primejdiile, sângele stricat, lymphatismulu sunt tământușe sânt modificate cu mare ușure prin întrebuințarea acestei compozițiuni recunoscută conservatorulu prin escelență alu sănătății, preservativulu celu mai siguru în contra epidemior și declaratu superioru tuturor ferruginoselor cunoscutu și în spitauri și de academi. Numă elu singuru convine stomacurilor delicate și nu provocă constipația Ellu și numă elu singuru nu negrește gura și dinții.

PEARĂ UNTULU DE FICATU DE PESCE
SIROPU DE HREANU IODATU
GRIMAULT SI C^e, PHARMACIANI LA PARIS

Celul mai puternic curățitoru vegetalu cunoscut, celul mai demn urmașu alu untulu de ficat de pește și celul mai însemnatu modificatoru alu umedilor este, după părerea tuturor Facultăților, Siropulu de Hreanu Iodat alu D. D. Grimault și C^e, farmaciiani A. S. I. principele Napoleon. Cereți prospectulu acestui escelente medicamentu! veți vedea într'ensu aprobățiunile cele mai onorabile ale celor mai mari medici din Paris. Întruințat în veți fi sigur d'a tământu, sânt celul pucinu d'a modifica, cele mai grave vătămări de peptu; d'a distruge în copii D-văstră, și cătu de tineri și de delicat, sermenulu vătămărilor lymphatic și scrofulose, umătura ghindurilor va dispărea, păticiunea, molicineua cîrnurilor și slăbiciunea constituțiunii se vor schimba în sănătate, vigore și poftă de mâncare. Persoanele mari earl au unu viciu, o acrimie în sânge, o bôla de pele, buboae, mâncărimi provenite sânt din moștenire, sânt din tristele consecințe ale bôlelor secrete, voru obtine o ușurare imediată, căci nu e Peltea, Salsaparilla, ori altu curățitor care să se apropie de eficacitatea Siropulu de Hreanu Iodat.

ELICSIRU DIGESTIVU DE PEPSINA
GRIMAULT SI C^e, PHARMACIANI LA PARIS

Pepsina este o descoperire științifică nouă. Ea posedă proprietatea d'a înlesni digestiunea alimentelor, fără a obosi stomaculu și mătale. Sub influența sa digestiunile anevoioșe, grelele, balele, rigidele, înflamațiunea stomaculu și a mătalelor încetă ca printr'unu fermec. Gastricelle și gastralgie cele mai îndărătnice sunt modificate repede. Amețelile și durerile de capu, ce provin din digestiuni rele, disparu îndată. Damele voru fi ferice să afe că, cu întrebuințarea acestei licori delicioșe, disparu vârsăturile la care sunt densesle supuse la începutulu fâ-cării însărcinării. Bătrini și convalescinti voru găsi într'ansa elementulu reparătoru alu stomaculu lor, și păstrarea vieții și a sănătății lor.

INIECTIUNE SI CAPSULE VEGETALE DE MATICO
GRIMAULT SI C^e, PHARMACIANI LA PARIS

Cură nouă exclusivă vegetală, preparată cu frunde de Matico, unu arbore din Peru, pentru tământuirea repede și fără excepțiune a sculamentulu și a scursorilor de ori ce natură, fără teamă de restringeri de canalu sêu de inflamațiunea mătalelor. Cea mai mare parte a medicilor din Paris au renunțat la tôte celelalte medicamente îndată ce a apărutu acestu leac. Injecțiunea se întrebuințată la începutulu scursorii, și nu pricinuesc nici dureri, nici usturim. Capsulele, și tôte casurile unde se preferă medicamentele interne și mai cu seamă în cele cronice și învechite, earl au resistanță preparățiunilor de copănu, eubebu, s'altor injecțiuni metalice, care tôte sunt primejdișe. Întruințarea totu într'același timp a acestor două produse, constituă o doctorie foarte activă.

BOALELE DE PIEPTU SIROP DE HYPOPHOSPHITU DE VAR
GRIMAULT SI C^e, PHARMACIANI LA PARIS

De mai multe secte, doctorii și sapienții s'au silit a găsi uă doctorie care să pôte vindeca tôte boalele de pieptu, tôte cercetările însă au fost vane. Cu tôte acestea toate lucrări noue comunicate de carënd Academiile de Medicină din Paris și încercările cele mai serioase făcute la spitalul Brompton din Londra, spitalu consacratu expres pentru tratarea oticoșor, au probat că acestu teribilu boală a găsit un sântu leac în siropulu Hypophosphitulu de var, când ea nu ajunge în cea după urmă perioadă.

Guturaiulu, Catarulu, Gripa, tusea, în-petegh îndată cu întrebuințarea acestui siropu, și cei cari suferă de astmă găsesc un elementu sigur de vindicare. Se recomandă asemenea bolnavilor se întrebuințede și pastilele lui Grimault și C^e. Acestu escelentu bonbon se compune de două substanțe foarte potolitoare și cu totulu nesupărătoare, de conțindu opium.

HAPURILE SI ALIFIA
La Domnu HONIG SPITERIA NAȚIONALĂ
HOLLOWAY
La Domnu HONIG SPITERIA NAȚIONALĂ

ACESTE HAPURI și ALIFIE sântu din tôte doctoriile acele a cărora vindare este cea mai respindită în lumea întregă.

HAPURILE sântu cele mai bune curățiri și regenerări a sângelui, cunoscute pînă acum. Ele îndreptă în grabă tôte desordinele animei și ale stomaculu; sânt neprețuite pentru casurile de disenterie și, ca unu remediu generalu de familie, sântu mai presus de ori ce comparațiune.

ALIFIA tământuesce tôte renele, tôte rănile și bubele chiar și acele ce există de 20 de ani; și în tôte casurile de bôla de piele, fie cătu de tari, precumu; lepra, scorbutulu, rîca, și tôte celelalte iritațiuni, ale pielei, află cinewa pînă tământuire sigură și radicală. C'ănu cuvântu, pentru întrebuințarea pe din afară nimic nu pôte rivalisa ca acestă alifie.

Instrucțiuni în ori ce limbă (chiar și în cea chineză se găsesc în jurulu fie-cărei cutie și fiă-căru borcanu.)

ACESTE DOCTORII PRECIOȘE se găsesc la totu farmaciști la Siam Hongkong Shanghai și în tôte China, în India, la insulele Archipelagulu orientalu, în Grecia și Turcia. Depositar generalu la București D. HONIG la Spițeria Națională, la Constantinopolu DD. Della Sudda și H. Madella, la Trieste D. I. Serravalle. 36-2q

STRADA ACADEMIEI Nr. 20. **STABILIMENTULU ACADEMIE** STRADA ACADEMIEI Nr. 22.

TYPOGRAPHICU C. A. ROSETTI

SE RECOMANDA CA PRIMESCE TOTU FELULU DE TIPARIRI, CU PRECIURI MODERATE, precumu:

AFISIE MARI SI MICI. DIARE LUCRAR TABELARICE, CONTURI

BILETE DE NUNTA, DE IMORMINTARE IN DIVERSE MARIMI, SI **FACTURE, ZAPISE, POLITE, CIRCULARIE** PRECUMU SI

SI DE BAPTISM, precumu și **CARTI DE BILETE D'ACSISE**

CARTE DE VISITE, CARTE D'ADRESE ETC. TOTU FELULU etc.

Șin fine totu se atinge de acestă specie, tipări pe atlasuri, cu color și bronsuri încă se efectuează cu acurateța cea mai posibilă. Se recomandă încă, că și-a asortat u stabilimentulu cu o cantitate de litere noui Parisiane.